پیروی علماء شیعه از کار ابن مجاهد و ترویج قرائات سبع متواتر

شاگرد: اگر مجموع را قبول نکنید... .

استاد: ببینید در فدکیه صفحه‌ای به نام مفتاح المفاتیح هست؛ به نظرم دوازده امر هست که اگر هر کدام از آن‌ها را ملاحظه کنید، می‌بینید که فکر برده و طول کشیده است. راجع به «ملک» و «مالک» دوازده مطلب هست که هر کسی روی آن‌ها خوب تأمل کند، برایش واضح می‌شود که نمی‌توانیم بگوییم «ملک» و «مالک» به‌خاطر ممانعت تعیین نشده است. بعد هم که تقیه رفع شد..؛ مطالب تازه‌ای به ذهنم می‌آمد؛ اگر اجماع شیعه تقیه و رخصت بود، خیلی مناسب بود که در زمان ابن مجاهد رو شود. چون بزرگانی از علماء شیعه در آن زمان بودند. ابن مجاهد می‌خواست قرائات را هفت تا بکند. علماء می‌توانستند همان زمان حرفشان را بزنند و بگویند اهل البیت این را گفته‌اند. نه تنها نگفته‌اند –تاریخش را نگاه کنید خیلی جالب است- کسانی که گرایش شیعی داشتند و کسانی که علماء بزرگ شیعه بودند، همه دنبال ابن مجاهد رفتند. من قبلاً عرض کردم مثلا ابوعلی فارسی گرایش تشیع دارد. ابن خالویه که خیلی روشن است که شیعی بوده. بعد از اینکه ابن مجاهد السبعه را نوشت، هر دو نفر آن‌ها کتاب نوشتند به نام الحجه علی القرائات السبع. یعنی دنبال کار ابن مجاهد را بسیاری محکم کردند؛ با چه چیزی؟ با ذکر احتجاجات برای این قراء سبعه.

دنباله آن‌ها چه؟ شاگردان ابوعلی فارسی و ابن خالویه، مانند سید رضی، سید مرتضی–پدر نکردم که شیخ مفید شاگرد آن‌ها بوده باشد- این‌ها به‌وضوح حرف این اساتید را می‌گویند. من آوردم.

بازبینی #2
ایجاد شده 27 آوریل 2024 12:12:11 توسط ... .
به روزرسانی شده 3 ژوئن 2024 13:34:32 توسط ... .